

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy i Zamówień Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Aneta Łazarska (spr.)
Protokolant:	Karolina Szymońska

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

spraw połączonych w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego

z udziałem zamawiającego Szpitala Klinicznego(...) Uniwersytetu Medycznego (...) w P. oraz Uniwersytetu Medycznego(...) w P., w imieniu których działa Uniwersytet Medyczny (...) w P.,

przystępujących po stronie zamawiającego wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. oraz (...) ((...)) w V. (Francja),

odwołujących wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: (...) Spółka Akcyjna w W., (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. oraz (...) w W. (Austria)

oraz przy udziale Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych

ze skarg:

przystępujących po stronie zamawiającego wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: (...) Spółka Akcyjna w W. oraz (...) ((...)) w V. (Francja), oraz skargi zamawiającego Szpitala Klinicznego(...) Uniwersytetu Medycznego (...) w P. oraz Uniwersytetu Medycznego (...) w P., w imieniu których działa Uniwersytet Medyczny (...) w P.

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej w W.

z dnia 22 marca 2021 r., sygn. akt KIO 484/21

orzeka:

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt 1 i oddala odwołanie oraz w pkt 4 ustala, że kosztami postępowania odwoławczego obciąża w całości odwołującego, zasądzając od odwołującego się na rzecz zamawiającego kwotę 4940 zł (cztery tysiące dziewięćset czterdzieści złotych) tytułem kosztów postępowania odwoławczego;

II. zasądza od wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. oraz (...) w W. (Austria) na rzecz wykonawców

wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: (...) Spółka Akcyjna w W. oraz (...) (...) w V. kwotę 72.500 zł (siedemdziesiąt dwa tysiące pięćset złotych) tytułem kosztów postępowania skargowego;

III. zasądza od wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. oraz (...) w W. (Austria) na rzecz zamawiającego Szpitala Klinicznego (...) Uniwersytetu Medycznego (...) w P. oraz Uniwersytetu Medycznego (...) w P. kwotę 72.500 zł (siedemdziesiąt dwa tysiące pięćset złotych) tytułem kosztów postępowania skargowego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Aneta Łazarska

Sygn. akt XXIII Zs 48/21

UZASADNIENIE

Zamawiający - Szpital Kliniczny (...) Uniwersytetu Medycznego (...) w P. oraz Uniwersytet Medyczny (...) w P., w imieniu których działa Uniwersytet Medyczny (...) w P. - prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia pn. „Budowa (...) w P. - centrum medycyny interwencyjnej (etap I CZSK) w zakresie modułów 1, 2a, 2b i 3b w formule zaprojektuj i wybuduj (...)). Wartość ww. zamówienia przekracza kwotę, od której uzależniony jest obowiązek przekazywania ogłoszeń Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane 29 lipca 2020 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod numerem (...)

15 lutego 2021 r. wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz (...) z siedzibą w W. (Austria) (odwołujący) wnieśli do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołanie od:

1. czynności wyboru oferty wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. oraz (...) (...) z siedzibą w V. (Francja) (dalej także jako Konsorcjum (...)) jako oferty najkorzystniejszej pomimo tego, że wykonawca ten podlega wykluczeniu, a jego oferta powinna zostać uznana za odrzuconą;
2. zaniechania czynności wykluczenia Konsorcjum (...) z postępowania na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 16 ustawy Pzp, w sytuacji w której wykonawca ten w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa wprowadził zamawiającego w błąd co do spełniania przez niego warunków udziału w postępowaniu, o których mowa w pkt 6.2.2. lit. c pkt I, pkt II tiret czwarte oraz pkt IV SIWZ, tj. w zakresie doświadczenia osób wskazanych na stanowisko Kierownika/Dyrektora projektu, Technologa medycznego oraz Menedżera BIM;
3. zaniechania czynności wykluczenia Konsorcjum (...) z postępowania na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 17 ustawy Pzp w sytuacji, w której wykonawca ten w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd zamawiającego, co do spełniania przez niego warunków udziału w postępowaniu, o których mowa w pkt 6.2.2. lit. c pkt I, pkt II tiret czwarte oraz pkt IV SIWZ, tj. w zakresie doświadczenia osób wskazanych na stanowisko Kierownika/Dyrektora projektu, Technologa medycznego oraz Menedżera BIM, co miało istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu (w tym na wynik postępowania);
4. zaniechania czynności wykluczenia Konsorcjum (...) z postępowania na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 12 ustawy Pzp w sytuacji, w której wykonawca ten nie wykazał spełniania warunków udziału w postępowaniu, o których mowa w pkt 6.2.2. lit. c pkt I, pkt II tiret czwarte oraz pkt IV SIWZ, tj. nie wykazał, że dysponuje osobami na stanowisko Kierownika/Dyrektora projektu, Technologa medycznego oraz Menedżera BIM spełniającymi wymagania określone w SIWZ;
5. zaniechania czynności wykluczenia Konsorcjum (...) z postępowania na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 19 ustawy Pzp z uwagi na to, że osoby dedykowane do realizacji niniejszego zamówienia z ramienia tego wykonawcy, którymi

konsorcjum (...) dysponuje w sposób bezpośredni na podstawie umowy cywilno - prawnej, tj. M. A. (1), M. M. (1), J. S., brały udział w przygotowaniu postępowania, co powoduje zakłócenie konkurencji w postępowaniu, które nie może być wyeliminowane w inny sposób niż poprzez wykluczenie Konsorcjum (...) z postępowania;

6. zaniechania przez zamawiającego czynności polegającej na nieodtajnieniu treści części wyjaśnień z dnia 23 grudnia 2020 r. oraz załączników do wyjaśnień, pomimo dokonania przez Konsorcjum (...) zastrzeżenia bezskutecznego, nie spełniającego przesłanek uznania informacji za tajemnicę przedsiębiorstwa określonych w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz w konsekwencji zaniechania czynności udostępnienia odwołującemu tej części dokumentacji postępowania, pomimo tego, że Konsorcjum (...) nie wykazało ziszczenia się przesłanek uznania tej dokumentacji za tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 uznk.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie następujących przepisów:

1. art. 24 ust. 1 pkt 16 ustawy Pzp poprzez zaniechanie czynności wykluczenia Konsorcjum (...) z postępowania w sytuacji, w której wykonawca ten w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa wprowadził zamawiającego w błąd co do spełniania przez niego warunków udziału w postępowaniu, o których mowa w pkt 6.2.2. lit. c pkt I, pkt II tiret czwarte oraz pkt IV SIWZ, tj. w zakresie doświadczenia osób wskazanych na stanowisko Kierownika/Dyrektora projektu, Technologa medycznego oraz Menedżera BIM;

2. art. 24 ust. 1 pkt 17 ustawy Pzp poprzez zaniechanie czynności wykluczenia Konsorcjum (...) z postępowania w sytuacji, w której wykonawca ten wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd zamawiającego co do spełniania przez niego warunków udziału w postępowaniu, o których mowa w pkt 6.2.2. lit. c pkt I, pkt II tiret czwarte oraz pkt IV SIWZ, tj. w zakresie doświadczenia osób wskazanych na stanowisko Kierownika/Dyrektora projektu, Technologa medycznego oraz Menedżera BIM, co miało istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu (w tym na wynik postępowania);

3. art. 24 ust. 1 pkt 12 ustawy Pzp poprzez zaniechanie czynności wykluczenia Konsorcjum (...) z postępowania w sytuacji, w której wykonawca ten nie wykazał spełniania warunków udziału w postępowaniu, o których mowa w pkt 6.2.2. lit. c pkt I, pkt II tiret czwarte oraz pkt IV SIWZ, tj. nie wykazał, że dysponuje osobami na stanowisko Kierownika/Dyrektora projektu, Technologa medycznego oraz Menedżera BIM spełniającymi wymagania określone w SIWZ;

4. art. 24 ust. 1 pkt 19 ustawy Pzp poprzez zaniechanie czynności wykluczenia Konsorcjum (...) z postępowania w sytuacji, w której osoby dedykowane do realizacji niniejszego zamówienia z ramienia tego wykonawcy, którymi Konsorcjum (...) dysponuje w sposób bezpośredni na podstawie umowy cywilno - prawnej, tj. M. A. (1), M. M. (1), J. S., brały udział w przygotowaniu postępowania, co powoduje zakłócenie konkurencji, które nie może być wyeliminowane w inny sposób niż poprzez wykluczenie konsorcjum (...) z postępowania;

5. art. 8 ust. 3 ustawy Pzp w zw. z art. 11 ust. 2 uznk poprzez uznanie dokonanego przez Konsorcjum (...) zastrzeżenia jako tajemnica przedsiębiorstwa treści części wyjaśnień z dnia 23 grudnia 2020 r. oraz załączników do wyjaśnień, gdy tymczasem zastrzeżenie to jest bezskuteczne, nie spełnia przesłanek uznania informacji za tajemnicę przedsiębiorstwa określonych w art. 11 ust. 2 uznk oraz w konsekwencji zaniechania czynności udostępnienia odwołującemu tej części dokumentacji postępowania, pomimo tego, że Konsorcjum (...) nie wykazało ziszczenia się przesłanek uznania tej dokumentacji za tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 uznk.

W związku z podniesionymi zarzutami odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu unieważnienie wyboru oferty Konsorcjum (...) jako oferty najkorzystniejszej; dokonania powtórnego badania i oceny ofert; wykluczenia Konsorcjum (...) z postępowania na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 12, pkt 16 oraz pkt 17 ustawy Pzp, udostępnienia odwołującemu dokumentów Konsorcjum (...), tj. utajnionej części wyjaśnień z dnia 23 grudnia 2020 r. oraz załączników do tych wyjaśnień.

Dodatkowe stanowisko w sprawie odwołujący przedstawił w piśmie z 16 marca 2021 r.

Zamawiający udzielił odpowiedzi na odwołanie w piśmie z 4 marca 2021 r. Zamawiający wniosł o oddalenie odwołania.

Przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego zgłosili wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. oraz (...) (...) z siedzibą w V. (Francja). Konsorcjum (...) wniosło o oddalenie odwołania.

Dodatkowe stanowisko w sprawie Konsorcjum (...) przedstawiło w piśmie z dnia 16 marca 2021 r.

Wyrokiem z 22 marca 2021 r. Krajowa Izba Odwoławcza w pkt 1. zarzuty naruszenia przez zamawiającego przepisu art. 24 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych poprzez zaniechanie wykluczenia z postępowania wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. oraz (...) (...) z siedzibą w V. (Francja) w odniesieniu do warunku udziału w postępowaniu dotyczącego dysponowania osobami, które wykonawca zamierza skierować do realizacji zamówienia, na stanowisko Kierownika/Dyrektora projektu oraz Technologa medycznego uznała za uzasadnione i stwierdziła w tym zakresie naruszenie przez zamawiającego przepisu art. 24 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych; w pkt 2. odrzuciła odwołanie w zakresie zarzutu naruszenia przez zamawiającego przepisu art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych w związku z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, w pkt 3. pozostałe zarzuty odwołania uznała za nieuzasadnione, w pkt 4. kosztami postępowania obciążyła odwołującego w części 3/5 oraz zamawiającego w części 2/5, i: w ppkt 4.1. zaliczyła w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 20.000 zł uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3.600 zł poniesioną przez odwołującego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, kwotę 3.600 zł poniesioną przez zamawiającego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz kwotę 1.340 zł poniesioną przez zamawiającego tytułem dojazdu na posiedzenie i rozprawę; w ppkt 4.2. zasądziła od zamawiającego na rzecz odwołującego kwotę 6.476 zł.

W pierwszej kolejności Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła, że do postępowania odwoławczego zastosowanie miały przepisy ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 2019 ze zm.).

Izba ustaliła, że odwołanie w zakresie zarzutu naruszenia art. 8 ust. 3 ustawy Pzp w zw. z art. 11 ust. 2 uznk podlega odrzuceniu na podstawie art. 528 pkt 3 ustawy Pzp. Izba powołał przepis art. 515 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy dPzp i wskazał, że termin wskazany w tym przepisie należało liczyć od czynności zamawiającego polegającej na odmowie udostępnienia części wnioskowanej dokumentacji, zastrzeżonej przez Konsorcjum (...) jako tajemnica przedsiębiorstwa. Uznając zatem, że przekazanie odwołującemu ww. informacji miało miejsce 26 stycznia 2021 r., termin na wniesienia odwołania upłynął 5 lutego 2021 r., natomiast odwołanie zostało wniesione dopiero 15 lutego 2021 r. Data przekazania odwołującemu ww. informacji została przez Izbę przyjęta na podstawie daty ww. pisma zamawiającego, albowiem przeciwna okoliczność nie została przez odwołującego wykazana. Izba uznała zatem, że w odniesieniu do zarzutu naruszenia art. 8 ust. 3 dPzp w zw. z art. 11 ust. 2 uznk termin na wniesienie odwołania nie został dochowany, co stanowiło podstawę do odrzucenia w tym zakresie odwołania na podstawie art. 528 pkt 3 ustawy dPzp.

W dalszej kolejności Izba ustaliła, że odwołujący posiadał legitymacje do wniesienia odwołania. Izba wskazał, że legitymacja badana jest na dzień odwołania. W tym zakresie powołane zostało orzeczenie TSUE z 5 kwietnia 2016 r. C-689/13. Izba podniosła również, że braku legitymacji do wniesienia odwołania nie można wywodzić z faktu zawarcia przez zamawiającego z Konsorcjum (...) umowy w sprawie zamówienia publicznego.

W odniesieniu do zarzutów naruszenia przepisów art. 24 ust. 1 pkt 12, pkt 16 oraz pkt 17 ustawy dPzp Izba za uzasadnione uznała zarzuty naruszenia przez zamawiającego przepisu art. 24 ust. 1 pkt 17 ustawy dPzp poprzez zaniechanie wykluczenia z postępowania Konsorcjum (...) w odniesieniu do warunku udziału w postępowaniu dotyczącego dysponowania osobami, które wykonawca zamierza skierować do realizacji zamówienia na stanowisko Kierownika/Dyrektora projektu oraz Technologa medycznego. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że jedna z inwestycji podana przez Konsorcjum (...) w wykazie osób jako doświadczenie osoby wskazanej

na stanowisko Kierownika/Dyrektora projektu nie spełniała wymogu zamawiającego w zakresie pełnienia wskazanej funkcji przy realizacji inwestycji od początku do końca. Została zatem spełniona przesłanka przedstawienia informacji wprowadzających w błąd zamawiającego. Zdaniem Izby, informacja ta miała znaczenie dla oceny spełniania warunku udziału w postępowaniu, jak również oceny oferty wykonawcy w ramach ustalonych kryterium oceny ofert, co stanowiło o spełnieniu kolejnej przesłanki składającej się na podstawę wykluczenia z postępowania wskazaną w art. 24 ust. 1 pkt 17 ustawy dPzp. Treść wyjaśnień Konsorcjum (...) z 23 grudnia 2020 r. Izba oceniła w ten sposób, że uznała, że podanie ww. nieprawdziwych informacji nastąpiło na skutek niedołożenia należytej staranności, co na gruncie art. 24 ust. 1 pkt 17 ustawy dPzp podlegało kwalifikacji jako niedbalstwo. Zaniechanie wykluczenia Konsorcjum (...) na tej podstawie stanowiło naruszenie przez zamawiającego przepisu art. 24 ust. 1 pkt 17 ustawy dPzp, co Izba stwierdziła w sentencji wyroku.

Zdaniem Izby, bez znaczenia była okoliczność, że nawet przy nieuwzględnieniu ww. inwestycji Budowa nowej siedziby Szpitala w L. wykonawca wskazał wystarczającą ilość pozostałych inwestycji, pozwalających na stwierdzenie spełniania warunku udziału w postępowaniu czy też przyznania mu maksymalnej ilości punktów w ustanowionym przez zamawiającego kryterium oceny ofert.

Przechodząc do zarzutu naruszenia art. 24 ust. 1 pkt 17 ustawy dPzp w odniesieniu do informacji dotyczących osoby wskazanej na stanowisko Technologa medycznego, Izba wskazała, że Konsorcjum (...) przedstawiło informację wprowadzającą zamawiającego w błąd. Na potwierdzenie spełniania warunku udziału w postępowaniu określonego w pkt 6.2.2 c) II. tiret czwarte SIWZ Konsorcjum (...) wskazało w wykazie osób Pana M. M. (1), a w ramach jego doświadczenia wskazało m.in. inwestycję pod nazwą „Budowa, przebudowa oraz modernizacja Budynku Szpitala (D, E i A) wraz z zagospodarowaniem terenu i niezbędną infrastrukturą techniczną dla Szpitala przy ul. (...) w W.”, powierzchnia użytkowa: 14 087,60 m². Jak natomiast wynikało z oficjalnych dokumentów dotyczących tej inwestycji, w przypadku budynku A roboty budowlane polegały na przebudowie tego budynku, a nie jego budowie czy odbudowie. Natomiast Konsorcjum (...) nie przedstawiło przekonujących i jednoznacznych dowodów na potwierdzenie tego, że wbrew oficjalnej i urzędowej kwalifikacji robót budowlanych dotyczących budynku A jako przebudowa uprawnione jest dokonywanie w tym zakresie odmiennej kwalifikacji. W związku z powyższym powierzchnia budynku A nie podlegała wliczeniu do powierzchni użytkowej Szpitala, co oznaczało, że podana inwestycja dotycząca Szpitala przy ul. (...) w W. nie odpowiadała wymaganiom zamawiającego.

Izba wskazała również, że pozostawanie przez Konsorcjum (...) w błędnym przekonaniu co do kwalifikacji tej inwestycji w zakresie budynku A jako (od)budowy nie było usprawiedliwione zaistniałymi w sprawie okolicznościami. Konsorcjum (...) nie wykazało, aby na etapie przygotowania oferty poczyniło stosowne analizy, uzyskało opinie ekspertów w przedmiocie tego, że uprawnione było uznanie ww. inwestycji w zakresie budynku A jako budowy i w związku z tym przekazanie tej informacji zamawiającemu w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Mając na uwadze wszystkie wskazane powyżej okoliczności, Izba uznała, że również w odniesieniu do warunku udziału w postępowaniu dotyczącego stanowiska Technologa medycznego wystąpiły wszystkie przesłanki składającego się na podstawę wykluczenia z postępowania wskazaną w art. 24 ust. 1 pkt 17 ustawy dPzp. Zaniechanie wykluczenia Konsorcjum (...) na tej podstawie stanowiło zatem naruszenie przez zamawiającego przepisu art. 24 ust. 1 pkt 17 ustawy dPzp, co Izba stwierdziła w sentencji wyroku.

Za nieuzasadnione Izba uznała twierdzenia odwołującego co do tego, że dokumentacja, w wykonaniu której brał udział M. M. (1), nie obejmowała projektu wykonawczego - okoliczność przeciwną potwierdza złożony przez Konsorcjum (...) dowód w postaci umowy (...)z 4 września 2018 r. Zarzut dotyczący nieuprawnionego uwzględnienia powierzchni budynku E Izba uznała za niezasadny w świetle szerokiej interpretacji wymogu w zakresie powierzchni użytkowej, dokonanej przez Izbę w wyroku wydanym w sprawie KIO 3252/20, którą to interpretację przyjął również skład orzekający rozpoznający niniejszą sprawę.

W powyższym zakresie, tj. w odniesieniu do warunku udziału w postępowaniu dotyczącego osoby wskazanej na stanowisko Kierownika/Dyrektora projektu oraz Technologa medycznego Izba nie stwierdziła natomiast naruszenia przez zamawiającego przepisu art. 24 ust. 1 pkt 12 oraz pkt 16 ustawy dPzp. W ramach zarzutu naruszenia art. 24 ust.

1 pkt 16 ustawy dPzp nie została wykazana przesłanka zamierzonego działania lub niedbalstwa w stopniu rażącym. Natomiast co do sytuacji przedstawionej w przepisie art. 24 ust. 1 pkt 12 ustawy dPzp, Izba wskazała, że nie miała ona miejsca w powyższym zakresie.

Za nieuzasadnione Izba uznała zarzuty naruszenia art. 24 ust. 1 pkt 12, 16 oraz 17 ustawy dPzp w odniesieniu do warunku udziału w postępowaniu dotyczącego dysponowania osobą, którą wykonawca zamierza skierować do realizacji zamówienia na stanowisko Menedżera BIM. Odnosząc się do materiału dowodowego przedstawionego w odniesieniu do ww. zarzutu Izba wskazała, że przesądzające znaczenie przypisała złożonym przez Konsorcjum (...) dowodom w postaci oświadczeń projektantów, w treści których osoby te potwierdzają

spełnienie przez M. A. ww. wymogu odnośnie doświadczenia. Izba nie znalazła podstaw, żeby stwierdzić, aby ww. osoby przedstawiły nieprawdziwe oświadczenia. Jeżeli zaś chodzi o pozostałe dowody złożone przez Konsorcjum (...), Izba uznała, że o ile nie można je uznać za mające przesądzające znaczenie dla oceny tego zarzutu, to jednak dodatkowo potwierdzają stanowisko Konsorcjum (...) (lub co najmniej nie stanowią dowodów potwierdzających okoliczności przeciwne). Odnosząc się do dowodów przedstawionych w tym zakresie przez odwołującego Izba wskazała, że nie mają one przesądzającego znaczenia dla niniejszej sprawy. Izba stwierdziła, że uznanie braku zasadności zarzutów dotyczących Menedżera BIM podniesionych w obecnie rozpoznanym odwołaniu nie prowadzi do naruszenia zasady zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców.

Zarzut naruszenia przepisu art. 24 ust. 1 pkt 19 ustawy dPzp Izba uznała za nieuzasadniony. Uzasadnienie zarzutu naruszenia przez zamawiającego art. 24 ust. 1 pkt 19 ustawy dPzp nie odnosiło się do środków podjętych przez zamawiającego w celu wyeliminowania konkurencji. Niezależnie od tego Izba stwierdziła, że okoliczności, na które powołał się odwołujący w uzasadnieniu odwołania, nie zostały przez niego wykazane. Odwołujący nie udowodnił swoich twierdzeń, że „wykonane przez (...) Sp. z o.o. projekty nie stanowią całkowicie innego rozwiązania projektowego względem tego, które stanowi przedmiot niniejszego zamówienia. Oba projekty różnią się wyłącznie nieznaczną modyfikacją układu funkcjonalnego (ok. 10%) przy zachowaniu tej samej architektury, konstrukcji i większości instalacji.” Odwołujący nie wykazał, że dokumenty, które nie zostały przekazane przez (...) Sp. z o.o. miały znaczenie dla przygotowania ofert w postępowaniu, a następnie będą mieć znaczenie dla realizacji zamówienia. Odwołujący nie wykazał na czym polega przewaga konkurencyjna Konsorcjum (...).

Izba orzekła, jak w punktach 1 - 3 sentencji, na podstawie art. 554 ust. 1 pkt 1, ust. 2 oraz ust. 3 pkt 3 ustawy Pzp.

O kosztach postępowania odwoławczego Izba orzekła na podstawie ww. przepisów ustawy Pzp oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r.

W sprawie zostało złożone przez członka składu orzekającego – Agatę Mikołajczyk – zdanie odrębne co do rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji i uwzględnienia zarzutów odwołującego.

Skargę na orzeczenie KIO wnieśli przystępujący po stronie zamawiającego wykonawcy wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. oraz (...) (...) z siedzibą w V. (Francja), zaskarżając je w części, tj.: w pkt 1, w którym Izba stwierdziła naruszenie przez Zamawiającego przepisu art. 24 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych. Skarżonemu wyrokowi Krajowej Izby Odwoławczej zarzucono naruszenie:

1. przepisów postępowania, mających istotny wpływ na jego wynik, tj.:

a) art. 542 ust. 1 nPzp poprzez dowolną i wybiórczą, a nie wszechstronną ocenę dowodów dotyczących doświadczenia Pana M. G. zgłoszonego przez skarżącego na stanowisko Dyrektora/ Kierownika projektu w zakresie, w jakim Izba błędnie oceniła wyjaśnienia skarżącego z dnia 23 grudnia 2020 r. złożone w toku postępowania przetargowego i przyjęła, że Konsorcjum (...) działało w sposób niedbały przy przedstawianiu informacji o doświadczeniu ww. osoby, mimo iż prawidłowa ocena wyjaśnień oraz dołączonych do nich dowodów potwierdza, że Konsorcjum (...) dołożyło

należytej staranności w celu zweryfikowania informacji o doświadczeniu Pana M. G. wskazanego na stanowisko Dyrektora/ Kierownika projektu przed złożeniem oferty, jak również, wyjaśnienia te potwierdzają brak istotnego wpływu omyłki dotyczącej doświadczenia wskazanej powyżej osoby na decyzje podejmowane w postępowaniu;

b) art. 542 ust. 1 nPzp poprzez dowolną i wybiórczą, a nie wszechstronną ocenę dowodów oraz oparcie się przez Izbę w ocenie doświadczenia Pana M. M. (1) zgłoszonego przez skarżącego na stanowisko Technologa Medycznego na dowodach złożonych przez Konsorcjum (...), co doprowadziło do błędnego przyjęcia, że inwestycji wskazanej w doświadczeniu ww. osoby, tj. „Budowa, przebudowa oraz modernizacja Budynku Szpitala (D, E i A) wraz z zagospodarowaniem terenu i niezbędną infrastrukturą techniczną dla Szpitala przy ul. (...) w W.” nie można uznać za doświadczenie dotyczące odbudowy w zakresie budynku A, podczas gdy wszechstronna ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, powinna prowadzić do wniosku, że dokumentacja projektowa dla ww. zadania dotyczyła odbudowy, która mieści się (zgodnie z SIWZ) w pojęciu „budowa”, a tym samym inwestycja spełnia wymagania sformułowane w SIWZ;

c) art. 542 ust. 1 nPzp poprzez dowolną i wybiórczą, a nie wszechstronną ocenę materiału dowodowego polegającą na błędnej ocenie dowodu w postaci opinii rzeczoznawcy budowlanego z dnia 4 marca 2021 r. i stwierdzenie przez KIO, że „autor opinii nie postawił precyzyjnego wniosku” czy zakres kwestionowanego doświadczenia dotyczył budowy czy odbudowy, pomimo iż treść przedmiotowego dowodu jest jasna i jednoznacznie potwierdza spełnianie wymagań określonych przez Zamawiającego, zgodnie z którymi poprzez sformułowaną w SIWZ definicję budowy należy rozumieć także odbudowę, a ponadto pominięcie przez Izbę, iż z treści opinii wprost wynika, iż doszło do zmiany kubatury, co umożliwiło zaliczenie ww. prac jako budowy w świetle definicji zawartych w SIWZ;

d) art. 542 ust. 1 nPzp poprzez dowolną i wybiórczą, a nie wszechstronną ocenę materiału dowodowego polegającą na pominięciu dowodu złożonego przez Konsorcjum (...) w postaci wydruku e-mail z dnia 5 marca 2021 r. od Pani K. M. (2) - architekta, głównego projektanta dokumentacji dla inwestycji pn. „Budowa, przebudowa oraz modernizacja Budynku Szpitala (D, E i A) wraz z zagospodarowaniem terenu i niezbędną infrastrukturą techniczną dla Szpitala przy ul. (...) w W.”, podczas gdy jest on dowodem istotnym dla oceny stanu faktycznego, gdyż wynika z niego, że w wyniku prac projektowych uległa zmianie kubatura budynku A szpitala, bowiem doszło do usunięcia pomieszczeń węzła ciepłego, składu opału, kotłowni, pompowni oraz magazynu gospodarczego, co w konsekwencji oznacza, że doświadczenie należy klasyfikować jako dotyczące odbudowy mieszczącej się w zakresie definicji budowy zgodnie z SIWZ oraz Prawem budowlanym;

e) art. 542 ust. 1 nPzp poprzez dowolną i wybiórczą, a nie wszechstronną ocenę materiału dowodowego polegającą na pominięciu dowodu złożonego przez Konsorcjum (...) w postaci „Informacji dotyczącej wykorzystania „Koncepcji programowo przestrzennej rozbudowy i przebudowy istniejącego budynku Szpitala” przygotowana dla wojewódzkiego Szpitala (...) w W. Autorstwa (...) stanowiącej de facto oświadczenie głównego projektanta, tj. firmy (...) sp. z o.o., podczas gdy wszechstronna ocena materiału dowodowego powinna uwzględniać ww. dokument, z którego wynika, że zakres prac opisanych w koncepcji programowo - przestrzennej był odmienny od faktycznie realizowanego, a zatem nie mógł stanowić wystarczającego dowodu do przyjęcia, że prace projektowe w budynku A zaliczają się do przebudowy;

f) art. 542 ust. 1 nPzp poprzez dowolną i wybiórczą, a nie wszechstronną ocenę materiału dowodowego polegającą na błędnej ocenie rysunków złożonych przez Konsorcjum (...) i uznanie, że „nic konkretnego z nich nie wynika”, podczas gdy dowody te potwierdzają, iż doszło do zmiany kubatury budynku A, co w świetle definicji wskazanej w SIWZ, wyłącza możliwość uznania projektowanego zakresu robót za przebudowę tego budynku, jak również, że powierzchnia budynków D, E i A inwestycji spełnia wymagania SIWZ bowiem wynosi ponad 12.000 m²;

g) art. 542 ust. 1 nPzp poprzez dowolną i wybiórczą, a nie wszechstronną ocenę dowodów polegającą na pominięciu w ocenie materiału dowodowego treści wykazu osób Konsorcjum (...) i uznania, że skarżący wprowadził Zamawiającego w błąd podczas, gdy żadna z informacji wskazanych w wykazie dla doświadczenia Pana M. M. (1) nie jest informacją

wprowadzającą w błąd, w szczególności Skarżący wprost wskazał na nazwę inwestycji tj.: „Budowa, przebudowa oraz modernizacja Budynku Szpitala (D, E i A) (...)];

h) przepisu art. 552 ust. 1 nPzp poprzez sprzeczność dokonanych przez Izbę istotnych ustaleń z treścią materiału dowodowego w ww. zakresie;

2. przepisów prawa materialnego, tj.:

a) art. 24 ust. 1 pkt 17 Pzp poprzez błędne jego zastosowanie i przyjęcie, że Konsorcjum (...) przedstawiło w wyniku niedbalstwa informacje wprowadzające w błąd Zamawiającego, mogące mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia, tj. informacje dotyczące doświadczenia osoby wskazanej na stanowisko Dyrektora/ Kierownika projektu - P. G. (1), której doświadczenie było punktowane w ramach kryterium oceny ofert, podczas gdy skarżącemu nie można przypisać niedbalstwa (ani lekkomyślności), a omyłka w odniesieniu do jednej z czterech inwestycji wskazanych w wykazie doświadczenia dla tej osoby nie mogła mieć istotnego wpływu na decyzje podejmowane przez Zamawiającego w postępowaniu;

b) art. 24 ust. 1 pkt 17 Pzp poprzez błędne jego zastosowanie i przyjęcie, że Konsorcjum (...) przedstawiło w wyniku niedbalstwa informacje wprowadzające w błąd Zamawiającego, mogące mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia, tj. informacje dotyczące doświadczenia osoby wskazanej na stanowisko Technologa Medycznego - Pana M. M. (1) której to doświadczenie było punktowane w ramach kryterium oceny ofert, podczas gdy Skarżący był uprawniony do wskazania ww. doświadczenia, jak również żadna z informacji wynikających z treści wykazu nie była informacją wprowadzającą w błąd.

Skarżący – Konsorcjum (...) - wniósł o uwzględnienie podniesionych zarzutów i uznanie skargi za zasadną oraz zmianę wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 22 marca 2021 r. KIO 484/21 w części, tj. poprzez zmianę pkt 1 wyroku, uznanie zarzutu naruszenia art. 24 ust. 1 pkt 17 Pzp w odniesieniu do doświadczenia Kierownika/ Dyrektora projektu oraz Technologa medycznego za nieuzasadniony i oddalenie odwołania, a także obciążenie przeciwnika skargi kosztami postępowania przed Sądem Okręgowym oraz zasądzenie kosztów na rzecz Skarżącego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi przeciwnik skargi – odwołujący wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz (...) z siedzibą w W. (Austria) – wniósł o oddalenie skargi jako oczywiście bezzasadnej. Ponadto przeciwnik skargi wniósł o zasądzenie od skarżącego na rzecz przeciwnika skargi kosztów postępowania przed sądem według norm przepisanych.

Drugą skargę na powyższe orzeczenie KIO wniósł zamawiający Szpital Kliniczny(...) Uniwersytetu Medycznego (...) w P. oraz Uniwersytet Medyczny (...) w P., w imieniu których działał Uniwersytet Medyczny (...) w P., (sprawa o sygn.. akt. XXIII Zs 52/21) zaskarżając je w części, tj.: w pkt 1 i 4. Skarżonemu wyrokowi Krajowej Izby Odwoławczej zarzucono naruszenie:

1) art. 505 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych poprzez błędne przyjęcie, że przeciwnik skargi ma interes prawny w uzyskaniu zamówienia, a tym samym przysługuje mu legitymacja do złożenia odwołania;

2) art. 24 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1843 z późn. zm.), zwana dalej: dawna ustawa PZP, poprzez błędne przyjęcie, że w odniesieniu do warunku udziału w postępowaniu dotyczącego dysponowania osobami, które wykonawca zamierza skierować do realizacji zamówienia na stanowisko Kierownika/Dyrektora projektu oraz Technologa medycznego, konsorcjum (...) S.A. z siedzibą w W. i (...) z siedzibą w V. (zwana dalej: konsorcjum (...)) wprowadziło nieumyślnie zamawiającego w błąd co do doświadczenia M. G. (na stanowisko Kierownika/Dyrektora Projektu) i M. M. (4) (na stanowisko Technologa medycznego),

3) art. 233 kodeksu postępowania cywilnego poprzez wykraczającą poza granice swobodnej oceny dowodów ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, że zgromadzone dowody:

a) potwierdzają wypełnienie wszystkich przesłanek zastosowania przez skarżącego art. 24 ust. 1 pkt 17 dawnej PZP w stosunku do osoby M. G.,

b) potwierdzają wypełnienie wszystkich przesłanek zastosowania przez skarżącego art. 24 ust. 1 pkt 17 dawnej PZP w stosunku do osoby M. M. (1).

Mając na uwadze powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie punktu 1 i oddalenie odwołania w całości oraz zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie pkt. 4 poprzez obciążenie przeciwnika skargi w całości kosztami postępowania przed Krajową Izbą Odwoławczą i zasądzenie od przeciwnika skargi kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie przed Krajową Izbą Odwoławczą w sprawie 484/21 zgodnie ze złożonym w toku postępowania rachunkiem. Ponadto wniósł o zasądzenie od przeciwnika skargi kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi przeciwnik skargi - odwołujący wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz (...) z siedzibą w W. (Austria) – wniósł o oddalenie skargi jako oczywiście bezzasadnej. Ponadto przeciwnik skargi wniósł o zasądzenie od skarżącego na rzecz przeciwnika skargi kosztów postępowania przed sądem według norm przepisanych.

Sprawy te zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt. XXIII Zs 48/21.

W toku postępowania zgłosił swój udział Prezes Urzędu Zamówień Publicznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skargi są zasadne i prowadzą do zmiany orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej poprzez oddalenie odwołania w pkt 1 zaskarżonego wyroku.

Przed przystąpieniem do konkretnej oceny skargi konieczne jest wskazanie na zmiany i zakres obowiązywania w tej sprawie przepisów „Prawa zamówień publicznych”. Stosownie do art. 89 ustawy z dnia 11 września 2019 r. (Dz. U. z 2019 r., poz. 2020) – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo zamówień publicznych (dalej jako: wprawPZP), z dniem 1 stycznia 2021 r. utraciła moc ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (dalej jako: dPZP), która zastąpiona została ustawą z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2019 r., poz. 2019, dalej jako: nPZP). Zgodnie z art 90 ust. 1 wprawPZP, do postępowań o udzielenie zamówienia, o których mowa w ustawie dPZP, wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 stycznia 2021 r. stosuje się przepisy dotychczasowe. Zgodnie z art. 92 ust. 2 ustawy wprawPZP do postępowań odwoławczych oraz postępowań toczących się wskutek wniesienia skargi do sądu, o których mowa w uchylanej ustawie dPZP, wszczętych po dniu 31 grudnia 2020 r., dotyczących postępowań o udzielenie zamówienia wszczętych przed dniem 1 stycznia 2021 r., stosuje się przepisy ustawy nPZP. Wobec tego, że postępowanie o udzielenie zamówienia zostały wszczęte przed 1 stycznia 2021 r., to w zakresie prawa materialnego stosuje się przepisy ustawy dPZP. Jednocześnie, z uwagi na treść powołanego art. 92 ust. 2 wprawPZP do postępowań toczących się wskutek wniesienia skargi do sądu, stosuje się przepisy ustawy nPZP.

Sąd Okręgowy w części jedynie podziela ustalenia faktyczne dokonane przez Krajową Izbę Odwoławczą, jak i wywody zawarte w uzasadnieniu wyroku Izby. Nie jest trafny zarzut zamawiającego co do braku interesu prawnego i legitymacji odwołującego się w niniejszym postępowaniu. W ocenie Sądu Okręgowego Izba słusznie ustaliła, że odwołujący posiadał legitymację do wniesienia odwołania. Zauważyć należy, że legitymacja, o której mowa w 505 ust. 1 ustawy nPzp, tak samo jak miało to miejsce na gruncie art. 179 ust. 1 ustawy dPzp badana jest na dzień złożenia odwołania.

Zdaniem Sądu Okręgowego, interes w uzyskaniu zamówienia, o którym mowa w art. 505 ust. 1 nPzp należy interpretować szeroko jako odnoszący się nie tylko do uzyskania zamówienia w prowadzonym postępowaniu o udzielenie zamówienia, ale do możliwości pozyskania świadczenia będącego przedmiotem zamówienia, niezależnie od tego, w jakim postępowaniu zostanie ono wykonawcy udzielone. Tym samym interes ten może być rozumiany jednolicie i niezależnie od okoliczności konkretnej sprawy, podnoszonych zarzutów oraz żądania co do sposobu

rozstrzygnięcia odwołania (wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z 12 maja 2021r., sygn. akt KIO 664/21). Jak to trafnie Izba stwierdziła w uzasadnieniu wyroku z 28 maja 2019 r., sygn. akt KIO 873/19, w świetle prounijnej wykładni przepisów dotyczących zamówień publicznych pojęcie interesu w uzyskaniu danego zamówienia winno być wykładane w ten sposób, że dane zamówienie publiczne nie oznacza konkretnego postępowania o udzielenie zamówienia, a winno być łączone z definicją legalną zamówienia publicznego (tak też Izba w uzasadnieniu wyroku z 5 listopada 2018 r., sygn. akt KIO 2144/18).

Wskazać należy, że każdy z dwóch oferentów ma interes w uzyskaniu odnośnego zamówienia. Po pierwsze wykluczenie jednego z oferentów może bowiem doprowadzić do tego, że drugi uzyska zamówienie bezpośrednio w ramach tego samego postępowania. Po drugie, jeśli miałyby nastąpić wykluczenie obu oferentów i wszczęcie nowego postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego, to każdy z oferentów mógłby wziąć w nim udział i w ten sposób pośrednio otrzymać zamówienie. Zdaniem Sądu Okręgowego, braku legitymacji do wniesienia odwołania nie można wywodzić z faktu zawarcia przez zamawiającego z Konsorcjum (...) umowy w sprawie zamówienia publicznego, jak również wykluczenia następczego odwołującego się wskutek wyroku Krajowej Izby Odwoławczej. Zgodnie z przepisem art. 554 ust. 3 pkt 3 ustawy nPzp, uwzględniając odwołanie, Izba może, jeżeli umowa została zawarta w okolicznościach dopuszczonych w ustawie, stwierdzić naruszenie przepisów ustawy. Analogiczne brzmienie miał przepis art. 192 ust. 3 pkt 3 ustawy dPzp. Regulacja ta ma zastosowanie w sytuacji, w której doszło do zawarcia umowy w wyniku uchylecia przez Izbę zakazu zawarcia umowy, o którym mowa w przepisie art. 577 ustawy nPzp. Słusznie zatem, Izba stwierdziła, że taka sytuacja wystąpiła w rozpoznawanej sprawie. W ocenie Sądu Okręgowego nie jest uprawnione twierdzenie skarżącego, że okoliczność zawarcia umowy skutkuje utratą po stronie odwołującego legitymacji, o której mowa w art. 505 ust. 1 ustawy nPzp

Na aprobatę zasługują natomiast zarzuty naruszenia 542 ust. 1 nPzp. Zauważyć tu bowiem należy, iż rozpoznając odwołanie Izba ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału (art. 542 ust. 1 ustawy nPzp). W niniejszej sprawie Izba nie dokonała wszechstronnej oceny zgłoszonych dowodów. Przede wszystkim nie sposób podzielić oceny prawnej przedstawionej przez Izbę co do wykładni art. 24 us. 1 pkt 17 dPzp.

Zgodnie natomiast z treścią art. 24 ust. 1 pkt 17 dPzp, z postępowania wyklucza się wykonawcę, który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd zamawiającego, mogące mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Zauważyć należy, że aby wypełnić hipotezę art. 24 ust. 1 pkt 17 dPzp, wszystkie przesłanki zawarte w tym przepisie muszą wystąpić łącznie, zaś niewykazanie zaistnienia chociażby jednej z nich jest wystarczające do stwierdzenia, że zamawiający nie wykluczając wykonawcy z postępowania nie naruszył przepisy ustawy – Prawo zamówień publicznych (zob. wyroki KIO z: 14 marca 2017 r., sygn. akt 348/17, 12 maja 2017 r., sygn. akt KIO 836/17, 19 czerwca 2017 r., sygn. akt KIO 1058/17, 10 lipca 2017 r., sygn. akt KIO 1257/17). W związku z tym zastosowanie art. 24 ust. 1 pkt 17 dPzp wymaga łącznego zaistnienia następujących przesłanek:

1. przedstawienia przez wykonawcę informacji niezgodnej z rzeczywistością, która wprowadziła zamawiającego w błąd;
2. przedstawienie informacji jest wynikiem lekkomyślności lub niedbalstwa;
3. informacja ma lub może mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu.

Przesłanka wprowadzenia zamawiającego w błąd polega na przedstawieniu przez wykonawcę nieprawdziwych informacji, czyli zaistnienia sprzeczności pomiędzy treścią dokumentu złożonego przez wykonawcę a rzeczywistością. Stan ten zaistnieje, gdy przedstawione zostaną informacje obiektywnie nieprawdziwe, niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, który ma znaczenie dla danego postępowania. Na skutek podania takich informacji zamawiający zostaje wprowadzony w błąd, czyli nabiera mylnego wyobrażenia o stanie faktycznym lub też skutkuje to po jego stronie brakiem jakiegokolwiek wyobrażenia o nim. Istotna w przypadku tej przesłanki jest sama treść przedstawionej

Zamawiającemu informacji i to, jaki skutek mogły one wywołać w świadomości zamawiającego, niezależnie od okoliczności czy wprowadzenie w błąd rzeczywiście nastąpiło (podobnie: wyrok KIO 2007/17, KIO 2014/17 oraz KIO 185/18). Wskazanie w art. 24 ust. 1 pkt 17 dPzp informacji wprowadzających zamawiającego w błąd i mogących mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu oznacza, że jest to norma o charakterze generalnym, którą należy wyklądać mając na uwadze systemowo uregulowane zasady prawa zamówień publicznych i każdorazowo oceniać przez pryzmat zaistniałych okoliczności postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (zob. wyrok z 8 stycznia 2018 r., sygn. akt KIO 2705/17).

Co do zasady zgodzić się należy z twierdzeniem, że wykonawca podał informacje nieprawdziwe i wprowadził Zamawiającego w błąd w zakresie posiadanego przez M. G. w rozumieniu wskazanej normy.

Zważyć należy, że ustawodawca krajowy, implementując do prawa krajowego (ustawy Prawo zamówień publicznych sprzed nowelizacji) art. 57 ust. 4 lit. h Dyrektywy 2014/24/UE (korespondujący z brzmieniem wcześniejszego art. 45 ust. 2 lit. g Dyrektywy 2004/18/WE) wprost wskazał, iż działanie wykonawcy w zakresie złożenia nieprawdziwych informacji nie musi mieć charakteru umyślnego, ale może być to również działanie nieumyślne, tj. działanie niedbałe. Konstrukcja omawianego przepisu pozwala na przyjęcie, że zachowanie wykonawcy przy podaniu informacji zamawiającemu podlega ocenie na kanwie art. 355 § 1 k.c. (tak np. Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z 20.03.2017 r., KIO 382/17, LEX nr 2261033), zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju (należyta staranność). Należyta staranność określana przy uwzględnieniu zawodowego charakteru prowadzonej działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwanie, co do umiejętności, wiedzy, skrupulatności i rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności. Stwierdzenie niedbalstwa danej osoby jest uzasadnione tylko wtedy, gdy osoba ta zachowała się w określonym miejscu i czasie w sposób odbiegający od właściwego dla niej miernika należytej staranności. Dodatkowo w stosunku do profesjonalistów miernik ten ulega podwyższeniu, gdyż art. 355 § 2 k.c. precyzuje, że należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. Za takiego profesjonalistę należy uznać, co do zasady, wykonawcę ubiegającego się o udzielenie zamówienia publicznego. Należyta staranność profesjonalisty nakłada na wykonawcę, który składa ofertę, dokumenty i oświadczenia we własnym imieniu, aby upewnił się, czy deklarowany w nich stan rzeczy odpowiada rzeczywistości. W tym wypadku wykonawca powinien dokonać szczególnej weryfikacji prezentowanych przez siebie danych, mając prawną świadomość, jako profesjonalista, konsekwencji ich nierzetelnej prezentacji (wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 3 grudnia 2018 r., KIO 2372/18).

Odnosząc powyższe do przedmiotowego postępowania, należy przyznać racje Krajowej Izbie Odwoławczej, że przystępujący nie dołożył należytej staranności wymaganej dla uczestnika postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w szczególności w odniesieniu do zweryfikowania, czy M. G. spełnia wszelkie wymagania konieczne do pełnienia funkcji Kierownika/Dyrektora projektu. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że jedna z inwestycji podana przez Konsorcjum (...) w wykazie osób jako doświadczenie osoby wskazanej na stanowisko Kierownika/Dyrektora projektu, tj. inwestycja pn. „Budowa nowej siedziby Szpitala w L. we Francji w formule zaprojektuj i wybuduj” (poz.1 wykazu osób) nie spełniała wymogu zamawiającego w zakresie pełnienia wskazanej funkcji przy realizacji inwestycji od początku do końca, tj. od zawarcia umowy do pozwolenia na użytkowanie i protokołu odbioru zakończonym wynikiem pozytywnym - pkt 6.2.2 lit. c) pkt I SIWZ. Skarżący w istocie tego nie kwestionował. Podnosił natomiast, że podanie w tym zakresie nieprawdziwych informacji nie było przejawem niedbalstwa ze strony wykonawcy. Z powyższym nie sposób się zgodzić.

Należy podkreślić, że wykonawca składający ofertę w postępowaniu obowiązany jest do dokonania uprzedniej weryfikacji informacji przekazywanych w postępowaniu zamawiającemu, także w przypadku gdy informacje te pochodzą od innych podmiotów, i ponosi w tym zakresie odpowiedzialność. Wykonawca był zatem zobowiązany, uprzednio dokładnie przeanalizować informacje uzyskane od innych podmiotów i dokonać ich sprawdzenia pod kątem prawdziwości. Pominięcie tego obowiązku przez wykonawcę można zatem rozpatrywać jedynie w kategoriach niezachowania należytej staranności lub braku dbałości w prowadzeniu działalności gospodarczej. Powyższe nie daje

zaś rękojmi należytego wykonania zamówienia publicznego, a także nie budzi zaufania ze strony zamawiającego. Powinno być zatem oceniane negatywnie w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Zwłaszcza, że skarżący w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego nie zdołał wykazać, że podanie przedmiotowej informacji nieodpowiadającej prawdzie (w oświadczeniu o spełnianiu warunków SIWZ) nastąpiło z przyczyn niezależnych od wykonawcy. Odmienne zarzuty zawarte w skardze nie zasługiwały na uwzględnienie.

Niemniej samo spełnienie tej przesłanki nie jest wystarczające dla stwierdzenia naruszenia przez Zamawiającego art. 24 ust. 1 pkt 7 dPzp. Zgodnie z tym przepisem, z postępowania o udzielenie zamówienia wyklucza się wykonawcę, który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające we błąd zamawiającego, mogące mieć istotny wpływ na decyzję zamawiającego podejmowane w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

W doktrynie i judykaturze można zasadniczo wyróżnić dwa poglądy co do wykładni informacji mogących mieć istotny wpływ na decyzję zamawiającego podejmowane w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Wedle jednego poglądu chodzi tu o istotny wpływ na wszelkie decyzje zamawiającego, przy czym informacje te wcale nie musiały wywrzeć takiego wpływu; wystarczy, że zaistniała potencjalna jego możliwość

Wedle drugiego poglądu hipoteza art. 24 ust. 1 pkt 17 dPzp obejmuje sytuacje, gdy informacje dotyczące spełnienia warunków udziału w postępowaniu mogą mieć wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego, np. okoliczność, że przystępujący przedstawił więcej zadań potwierdzających spełnienie warunków udziału w postępowaniu nie oznacza, że powyższa przesłanka nie została spełniona. Chodzi bowiem o każdą informację z osobna, ponieważ każda z informacji podlega ocenie Zamawiającego. Intencją ustawodawcy, który wprowadził sankcje za przedstawianie przez wykonawców informacji wprowadzających w błąd zamawiającego, była eliminacja nieuczciwych zachowań wykonawców (por wyrok IO z 26 września 2019r, KIO 1773/19).

Sąd Okręgowy opowiada się za szeroką wykładnią ww. przepisu- wykluczeniu podlega wykonawca za podanie wprowadzających w błąd informacji, które nie muszą wpływać na działania zamawiającego, ale wystarczy, że mogą mieć potencjalny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu.

Odnosząc się zaś do wykładni pojęcia „istotnego wpływu” użytego w tym przepisie to zauważyć należy, że ustawodawca używa pojęcia ostrego, niedookreślonego, pozostawiając w istocie jego dekodowanie judykaturze. Analizując jednak już choćby na podstawie wykładni literalnej brzmienie art. 24 ust. 1 pkt 17 dPzp nie sposób nie zauważyć, że wpływ na decyzje zamawiającego ma być istotny, co w języku polskim znaczy główny, znaczny, rzeczywisty, prawdziwy. Ustawodawca wymaga zatem zaistnienia kwalifikowanego wpływu, określając go jako wpływ istotny na decyzje podejmowane przez zamawiającego.

Ponadto dokonując każdorazowo wykładni istotności tego wpływu na decyzje zamawiającego należy badać pod kątem zachowania zasady proporcjonalności takiej decyzji. Jak wskazuje się w orzecznictwie, zasada proporcjonalności to zachowanie adekwatne do danej sytuacji, tym samym musi być ono właściwe w okolicznościach danej sprawy, co oznacza, że podejmowane działania muszą odpowiadać założonym celom (wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z 14 marca 2017 r., KIO 371/17). Zgodnie z wyrokiem Trybunału Europejskiego z dnia 22 listopada 2005 roku w sprawie C-144/05 W. M. „Poszanowanie zasady proporcjonalności wymaga mianowicie, by każde ograniczenie prawa podmiotowego w możliwie najwyższym stopniu godziło wymogi równego traktowania z realizowanym celem (zob. podobny wyrok z dnia 19 marca 2002 r. - 10037 w sprawie C-476/99 L. (...)).”

Należało mieć także na względzie to, że ustawa Prawo zamówień publicznych w jej brzmieniu sprzed nowelizacji stanowiła implementację do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającą dyrektywę 2004/18/WE. Zgodnie z treścią art. 57 tej dyrektywy Instytucje zamawiające mogą wykluczyć lub zostać zobowiązane przez państwa członkowskie do wykluczenia z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia każdego wykonawcy, który był winny poważnego wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji, które wymagane były do weryfikacji braku podstaw wykluczenia lub do weryfikacji spełnienia kryteriów kwalifikacji, zataił te informacje lub nie jest w stanie przedstawić dokumentów potwierdzających wymaganych na mocy art. 59. Zatem interpretacja przepisów krajowych powinna uwzględniać

fakt, że podstawą wykluczenia powinno być tylko „poważne wprowadzenie w błąd”. Interpretację tej klauzuli generalnej powinno dokonywać się z uwzględnieniem 101 uwagi wprowadzającej do dyrektywy, zgodnie z którą to uwagę, stosując fakultatywne podstawy wykluczenia instytucje zamawiające powinny zwracać szczególną uwagę na zasadę proporcjonalności, a drobne nieprawidłowości powinny jedynie w wyjątkowych okolicznościach prowadzić do wykluczenia wykonawcy.

W ocenie Sądu Okręgowego kwalifikowany wpływ błędnych informacji na decyzje zamawiającego może niewątpliwie zachodzić w sytuacji, gdy podana informacja może mieć duży, znaczny i rzeczywisty wpływ na decyzję zamawiającego np. w zakresie przyznawanej punktacji. Tymczasem, w niniejszej sprawie, wbrew stanowisku Izby nie zaistniała przesłanka nawet potencjalnej możliwości wywarcia istotnego wpływu błędnej informacji na decyzje Zamawiającego. Zważyć należy, że Zamawiający zgodnie z wymogami SIWZ pkt 6.2 lit. cII wymagał wykazania przez wykonawców dysponowania określonymi osobami, które wykonawca zamierza skierować do realizacji zamówienia na stanowisko Kierownika/Dyrektora projektu. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że jedna z inwestycji podana przez Konsorcjum (...) w wykazie osób jako doświadczenie osoby wskazanej na stanowisko Kierownika/Dyrektora projektu nie spełniała wymogu zamawiającego w zakresie pełnienia wskazanej funkcji przy realizacji inwestycji od początku do końca. Za wskazanie 3 takich inwestycji Zamawiający przyznawał maksymalnie 7 punktów. Błędna informacja nie miała żadnego wpływu na ranking ofert w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Krajowa Izba zresztą nie była również w stanie wskazać jaki miałby być ów potencjalny wpływ w realiach tej konkretnej sprawy stąd uzasadnienie w tej kwestii jest bardzo ogólne i powiela jedynie bezrefleksyjnie orzecznictwo. Dokonując oceny istotności wpływu nie można bowiem abstrahować od wpływu na wynik postępowania, w czym przejawia się jego kwalifikowany charakter. Za taką wykładnią przemawiają jak wskazano racje wykładni literalnej, proporcjonalności i prounija wykładnia tej regulacji, której zabrakło w orzeczeniu Krajowej Izby Odwoławczej.

W ocenie Sądu Okręgowego, wykluczenie Konsorcjum (...) w realiach rozpoznawanej sprawy należałoby uznać za nieproporcjonalne w stosunku do zaistniałego uchybienia i skutku dla decyzji Zamawiającego. Z tych przyczyny skargi zasługiwały na uwzględnienie, a odwołanie na oddalenie co do zarzutu dotyczącego naruszenia art. 24 ust. 1 pkt 17 dPzp poprzez przyjęcie, że w odniesieniu do warunku udziału w postępowaniu dotyczącego dysponowania osobami, które wykonawca zamierza skierować do realizacji zamówienia na stanowisko Kierownika/Dyrektora projektu Konsorcjum wprowadziło nieumyślnie zamawiającego w błąd.

Podobną ocenę co do braku podstaw stwierdzenia naruszenia art. 24 ust. 1 pkt 17 dPzp należało przeprowadzić w odniesieniu do informacji podanej przez wykonawcę co do spełnienia przez M. M. (1) wszelkich wymagań do pełnienia funkcji Technologa medycznego. Jednym z wymogów zawartych w przewidzianym w tym zakresie warunku udziału w postępowaniu był warunek posiadania doświadczenia polegającego na udziale jako technolog medyczny w wykonaniu - co najmniej w zakresie technologii medycznej - co najmniej 1 kompletu dokumentacji projektowej (składającego się w szczególności z projektu budowlanego i wykonawczego), dotyczącego budowy obiektu budowlanego w postaci jednego Szpitala o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż 12.000 m² (pkt 6.2.2 c) II. tiret czwarte SIWZ). Na potwierdzenie spełniania warunku udziału w postępowaniu określonego w pkt 6.2.2 c) II. tiret czwarte SIWZ Konsorcjum (...) wskazało w wykazie osób M. M. (1), a w ramach jego doświadczenia wskazało m.in. inwestycję pod nazwą „Budowa, przebudowa oraz modernizacja Budynku Szpitala (D, E i A) wraz z zagospodarowaniem terenu i niezbędną infrastrukturą techniczną dla Szpitala przy ul. (...) w W.”, powierzchnia użytkowa: 14 087,60 m².

Zdaniem Izby z przedłożonych do akt sprawy dokumentów wynikało, że inwestycja wskazana w doświadczeniu M. M. (1) polegała na zaprojektowaniu przebudowy budynku A wchodzącego w ramach kompleksu szpitala przy ul. (...) w W., przez co powierzchnia budynku A nie mogła być wliczona do powierzchni użytkowej obiektu budowlanego, a tym samym przedmiotowa dokumentacja projektowa nie wypełniała wymagań wskazanych przez Zamawiającego. Izba stwierdziła, że wskazanie ww. inwestycji w wykazie osób stanowiło wprowadzenie w błąd zamawiającego co do okoliczności mogącej mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Z tym stanowiskiem zgodzić się nie można.

Izba oparła się jednak wyłącznie na wybranych dokumentach, bazując niejako na tzw. „urzędowej kwalifikacji” pomijając stanowisko skarżącego i przedstawione przez niego dokumenty świadczące o rzeczywistym zakresie zaprojektowanych prac. Tym samym zarzut naruszenia art. 542 ust. 1 nPzp okazał się trafny. Ma rację skarżący, że sam fakt, iż w tytule decyzji pojawiło się określenie przebudowa nie oznacza, że w rzeczywistości taki zakres miały prowadzone prace. Wstępna Koncepcja programowo przestrzenna nie wykluczała przecież możliwości dokonania zmian, co potwierdza oświadczenie projektanta firmy (...) sp. z o.o. Skarżący wykazał, że prace nie były realizowane zgodnie ze wstępną koncepcją. Jeśli w tym zakresie Krajowa Izba miała wątpliwości co do zakresu realizowanych robót to zamiast bazować na analizie pozwolenia na rozbiórkę i budowę powinna poddać ocenie treść opinii prywatnej rzeczoznawcy budowlanego, a nie odrzucać ją a limine. Z opinii wydanej przez osobę dysponującą wiedzą specjalistyczną w tej materii wynika, że wykonany projekt dla obiektu A spełnia kryteria budowy a nie przebudowy wedle definicji w SIWZ albowiem zmianie uległa kubatura budynku A i doszło do usunięcia węzła cieplnego.

Odnosząc się do definicji przebudowy i budowy z SIWZ oraz prawa budowlanego zauważyć należy, że kluczowe znaczenie mają tu dwa kryteria rozróżnienia parametry użytkowe i techniczne. Z utrwalonego orzecznictwa administracyjnego wynika jednoznacznie, że przebudowa ma miejsce jeśli są prowadzone takie roboty budowlane, których efekt końcowy w żaden sposób nie zmienia bryły obiektu budowlanego. Natomiast w sytuacji choćby nieznacznej zmiany tej bryły będziemy mieć do czynienia z rozbudową lub nadbudową (wyrok WSA w Rzeszowie z 10 kwietnia 2019r. II SA/Rz 176/19). W rezultacie w następstwie przebudowy zmiane ulegają parametry technicznej i użytkowe z wyjątkiem jednak tzw. parametrów charakterystycznych budynku do których zalicza się kubaturę, powierzchnię zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji. W świetle tego rozróżnienia trudno przejść do porządku dziennego na ocenę Izby, że zmniejszenie kubatury o 710 m⁽³⁾ stanowi przebudowę. Przecież likwidacja pomieszczeń węzła cieplnego, składu opału, kotłowni i pompowni i magazynu spowodowała istotne zmniejszenie kubatury o pomieszczenia, które wystawały połową kondygnacji powyżej terenu.

Brak jest podstaw aby a liminie kwestionować wiarygodność opinii prywatnej, tym bardziej, że została ona przygotowana przez certyfikowanego rzeczoznawcę budowlanego. Ponadto nie została również skutecznie zakwestionowana podstawa tej opinii, która były projekt koncepcyjny, budowlany i wykonawczy zrealizowany przez (...) sp. zo.o., SIWZ, postanowienie Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z 8 kwietnia 2018r. oraz zestawienie projektów budynków A i D wygenerowane w systemie BIM. Odwołujący się poza zarzutem braku obiektywności tych dokumentów nie podważył jednak ich mocy dowodowej i nie obalił twierdzenia rzeczoznawcy co do wniosku o zmianie merytorycznego zakresu prac. Odwołujący bowiem jedynie opiera się na dokumentach administracyjnych pomijając faktyczny merytoryczny zakres prac oraz fakt, że wstępna koncepcja uległa zmianie.

Należało zatem podzielić stanowisko skarżących że prace budowlane przeprowadzane w budynku A spełniały wymogi uznania ich za budowę wskazane w SIWZ, przez co metraż budynku A wliczał się do powierzchni przedstawionego obiektu budowlanego.

W tych okolicznościach nie sposób się zgodzić z tezą, że doszło do wprowadzenia w błąd zamawiającego, skoro skarżący wskazał nazwę zdania w treści wykazu, określając, że dokumentacja dotyczyła budowy, przebudowy oraz modernizacji Budynku Szpitala. Wszelkie wątpliwości w tym zakresie co do specyfikacji należało zgodnie z art. 7 PZp rozstrzygać na korzyść wykonawców oraz równego traktowania innych wykonawców (vide prawa KIO 3222/20 i KIO 3252/20-co do doświadczenia S. G. i I. Z.).

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego, przedstawiona przez skarżącego dokumentacja pozwalała na stwierdzenie, że został spełniony wymóg posiadania doświadczenia przez M. M. (1), polegającego na udziale jako technolog medyczny w wykonaniu - co najmniej w zakresie technologii medycznej - co najmniej 1 kompletu dokumentacji projektowej (składającego się w szczególności z projektu budowlanego i wykonawczego), dotyczącego budowy obiektu budowlanego w postaci jednego Szpitala o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż 12.000 m². Konsorcjum (...) zdołało wykazać, aby złożony projekt obejmował szpital o wymaganej powierzchni.

Zarzuty dotyczące braku prawomocnej decyzji o pozwoleniu na budowę na dzień składania ofert nie mogą być w tej ocenie uwzględnione albowiem nie były one przedmiotem odwołania.

Mając na uwadze powyższy stan rzeczy, w tym okoliczność, iż wykonawca w zakresie doświadczenia osoby dedykowanej na stanowisko Kierownika/Dyrektora projektu oraz Technologa medycznego ocenianym w ramach kryteriów pozacenowych podał informacje zgodne z rzeczywistością, Sąd uznał, iż nie został spełniony został warunek jego wykluczenia, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 17 dPzp.

Mając powyższe na uwadze, działając w granicach skargi i zaskarżenia, Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt I. wyroku i na podstawie art. 588 ust. 2 nPZP i zmienił wyrok Izby w pkt 1 oddalając odwołanie oraz w pkt 4 kosztami postępowania odwoławczego zgodnie z art. 98 k.p.c. w zw. z art. 589 nPzp obciążył w całości odwołującego, na koszty te złożyły się koszty zastępstwa procesowego 3600 zł oraz koszty dojazdu na posiedzenia i rozprawę 1340 zł.

O kosztach postępowania skargowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., art. 99 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 589 nPZP, stosownie do wyniku postępowania. Odwołujący przegrał postępowanie skargowe w całości, dlatego też został obciążony kosztami procesu poniesionymi przez skarżących w całości. Odnośnie wysokości zasądzonych kosztów (ustalonych od wskazanej w skardze wartości przedmiotu zaskarżenia), Sąd Okręgowy uwzględnił treść § 2 pkt 9 w zw. z §10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015 r., poz. 1800 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w chwili wniesienia skargi, z uwzględnieniem 50% stawki minimalnej. Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż niniejsze postępowania należy do spraw cywilnych, do których zastosowanie mając ogólne przepisy dotyczące stawek zastępstwa procesowego. Stroną postępowania, która powinna być obciążona kosztami obu postępowań skargowych był odwołujący. Na koszty złożyły się opłaty sądowe po 60000 zł oraz koszty zastępstwa procesowego skarżącego oraz zmawiającego po 12500 zł. O odsetkach żądanych przez zmawiającego sąd orzekł zgodnie z art. 98 par. 1 (1) k.p.c.

Aneta Łazarska